

[Poul Schlüter.]

gøre, hvad vi kan for at hindre. Ikke for det: hr. Gert Petersen har jo nu gjort det klart, det gjorde han i Kristeligt Dagblad i går, hvad der vil være SF's økonomiske politik, hvis det bliver et nej, og det vil jeg gerne takke for, for det er ikke rigtig sket klart tidligere. Hr. Gert Petersen siger i sin udtalelse til Kristeligt Dagblad, at kommer vi ikke i EF, så skal vi have skrapperе formueskatter, så skal vi have en følelig nedskæring i forsvarsudgifterne, så skal vi have en skærpelse af kapitalvindingsafgiften, og så skal vi endelig have en statslig grundskyld.

Når jeg siger tak for denne udtalelse, er det, fordi jeg synes, det er den første aldeles klare erkendelse fra den side af, at der er alvorlige problemer, som skal løses, hvis vi bringer os i den situation ikke at få EF's økonomiske fordele.

Ellers tror jeg nok, at økonomiministeren i disse dage må sende nogle vemodige tanker til den glade tid, hvor han havde succes med stokkemethoden. Det er jo nu historie. Det er, ligesom rollerne er blevet byttet om, bortset altså fra at nu er det den lille, der slår den store. Men det er samme teknik. Vi andre kan kun håbe, at det denne gang ikke vil vare længere, end det gjorde sidst.

Jeg mener, at vi under udvalgsforhandlingen har konstateret megen usikkerhed omkring regeringens økonomiske planlægning. Jeg tænker f. eks. på, at på trods af EF-fordelene til næste år må vi vente et betalingsbalanceunderskud i størrelsen 3 milliarder kr.; og det viser os jo, at vi endnu ikke fører en kurs, som fører til, at principielt bliver betalingsbalanceproblemerne mindre. Det kan nok give bekymring. Jeg synes heller ikke, der er så fast styring fra regeringens side.

Hvis vi ser på finanspolitikken, så konstaterede vi jo da under udvalgsbehandlingen, at forbruget ville stige til næste år i størrelsen 1-1½ milliard kr. mere, end regeringen tænkte. Og vi konstaterede det plus på statsfinanserne, at det ville give en stigning i provenuet af forbrugsafgifterne på omkring 250 mill. kr., men vi konstaterede jo også, at der var en overophedning på vej, som var større, end økonomiministeren få dage forinden havde tænkt, og at det også må få virkning på valutaforbruget.

Til gengæld sker der altså efter denne overraskelse det ejendommelige, at regeringen slækker på afgiftsbukettens finanspolitiske virkninger. Det er svært at se sammenhængen, for det, man nu gør, og det skal jeg ikke bebrejde regeringen, er, at man slækker benzin- og vægtafgifternes forhøjelse og til gengæld erstatter med en 2½ pct. afgift på fast ejendom. Det første havde uimodsigeligt finanspolitiske virkninger, men det har det sidste jo ikke. Denne afgift på fast ejendom vender det konservative folkeparti sig stærkt imod. Vi gør det ikke mindst, fordi denne afgift i realiteten rammer parcelhusene særlig stærkt. Det hænger sammen med, at afgiften på fast ejendom for parcelhusenes vedkommende ikke kan trækkes fra i nogen indkomstopgørelse og heller ikke kan anvendes til afskrivning gennem et antal år. Under førstebehandlingen af dette lovforslag sagde jeg: nu siger man 1 pct., og så fortsatte jeg: hvad slutter det mon med? Her bliver det vel ikke stående gennem årene? Min fantasi var for fattig. Det blev ikke stående gennem årene, det blev knap nok stående en uge. Hr. Ømann sagde under første behandling, at dette er kun en spæd begyndelse, og det havde han unægtelig ret i. På en uges tid blev nemlig denne afgift forhøjet med ikke mindre end 150 pct. Sådan gik det, og hvad det slutter med, hvis vi bevarer det nuværende folketingsflertal, ja, det kan kun fremtiden vise, men man må befrygte, at der her er lukket op for en ny afgiftsform, som i tidens løb vil vokse betragteligt.

Efter teknikken i forslaget skal afgiften erlægges af sælgeren, men det kan ikke skjule realiteten, som er den, at der er tale om en afgift, som i langt de fleste tilfælde vil blive overvæltet på køberen. Dette bliver en fordyrelse af den privatejede bolig. Det bliver en afgift, som ikke mindst rammer de unge, som endnu ikke har skaffet sig egen bolig, men som har tænkt på det og planlagt det i årenes løb.

Så kommer dertil, at denne afgift ofte kan få dobbelt virkning. Hvis man skal flytte og sælger sin ejendom i et område, hvor priserne er lave og præget af, at man er i et købers marked, som det er tilfældet i landdistrikterne og i de mindre byer, og flytter ind til de tættere bebyggede områder, kan det være, at sælgeren i realiteten kommer